

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 3Svk/13/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1020200293
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Šabová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2024:1020200293.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Šabovej, PhD. a členov senátu JUDr. Kataríny Benczovej a JUDr. Michala Dzurdzika, PhD., v právnej veci žalobcu: N. Z. C., U. H. T. X/B, G., proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KM-OLVS-132/2019/RK zo dňa 07.01.2020 v spojení s rozhodnutím žalovaného č. KM-TO-2019/008201-005 zo dňa 11.11.2019, konajúc o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-1S/49/2020-86 zo dňa 5.10.2023, takto

rozhodol:

Rozsudok Správneho súdu v Bratislave č. k. BA-1S/49/2020-86 zo dňa 5.10.2023 sa zrušuje a vec sa vracia Správnemu súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca podal dňa 10.09.2019 na Ministerstvo vnútra SR (ďalej „žalovaný“) sťažnosť, kde namietal správanie p. S. C. ako admína facebookovej stránky „Polícia Slovenskej republiky“, ktorý mal svojím vyjadrovaním sa na príspevky komentujúcich ľudí vážne narušiť dôveryhodnosť a vážnosť Policajného zboru SR. Osobitne poukázal na jeho vulgárne vyjadrenia na facebookovej stránke „FANKLUB POLICIE“ dňa 31.08.2019. Žalobca v sťažnosti žiadal, aby bol o jej vybavení písomne vyrozumený. Podľa žalobcu mu nebolo doručené oznámenie, ale len odpoveď prezídia Policajného zboru, že boli prijaté opatrenia k správaniu štátneho zamestnanca bez špecifikácie.

2. Žalobca následne dňa 28.10.2019 požiadal Prezídium Policajného zboru, oddelenie komunikácie a prevencie, ako povinnú osobu o poskytnutie informácie (ďalej „infožiadost“) podľa zákona č. 211/2000 Z. z. o slobodnom prístupe k informáciám a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o slobode informácií) v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon č. 211/2000 Z. z.“), konkrétne:

I. zaslanie konkrétnych prijatých opatrení, vo vzťahu k správaniu sa štátneho zamestnanca S. C. vrátane rozhodnutia v tejto veci,

II. zaslanie prijatých konkrétnych opatrení v prípade komunikačnej stratégie vo vzťahu ku komentárom príspevkov na facebookovom profile Policajného zboru.

3. Ministerstvo vnútra SR, Kancelária ministra vnútra SR, tlačový odbor, žalobcovi čiastočne informáciu sprístupnilo a ohľadom časti I. infožiadosti vydalo rozhodnutie č. KM-TO-2019/008201-005 zo dňa 11.11.2019 o čiastočnom nevyhovení žiadosti z dôvodu, že požadovaná informácia sa týkala súkromia a osobnosti fyzickej osoby štátneho zamestnanca a Ministerstvo nedisponovalo predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby na sprístupnenie. Konkrétne prijaté opatrenia vzťahujúce sa na zamestnanca vrátane rozhodnutia sa vzťahujú na individuálne identifikovaného jednotlivca, nepatria medzi informácie verejnej sféry a paria do súkromia zamestnanca spolu s ochranou jeho osobných údajov.

4. Žalovaný napadnutým rozhodnutím č. KM-OLVS-132/2019/RK zo dňa 07.01.2020 zamietol rozklad žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný uviedol, že sprístupnenie požadovaných informácií spadá pod režim obmedzenia v zmysle § 9 zákona č. 211/2000 Z. z. Rozsah ochrany osobných údajov je širší ako rozsah, ktorého anonymizáciu požaduje žiadateľ. Údaje z disciplinárneho konania majú charakter údajov o súkromí fyzickej osoby a štátny zamestnanec ako dotknutá osoba disponuje právom na ochranu osobných údajov a údajov zo súkromnej sféry. Žalovaný ako zamestnávateľ má v § 78 ods. 3 zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochrane osobných údajov“) určený rozsah informácií, ktoré môže sprístupniť. Požadované informácie napĺňali kvalifikačné prvky údajov osobnej povahy zasahujúce do ekonomickej a sociálnej identity dotknutej osoby a rozhodnutie z disciplinárneho konania nie je možné zabezpečiť anonymizáciou.

II. Konanie pred správnym súdom a jeho rozhodnutie

5. Žalobca žiadal prvostupňové rozhodnutie spolu s rozhodnutím žalovaného zrušiť a vrátiť vec žalovanému na ďalšie konanie. V zmysle § 193 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších právnych predpisov (ďalej „SSP“) žiadal uložiť povinnosť žalovanému sprístupniť mu požadované informácie cit: „aké konkrétne opatrenia (v anonymizovanej podobe) boli prijaté vo vzťahu k sťažnosťou napadnutému správaniu sa štátneho zamestnanca admina facebookovej stránky „Polícia Slovenskej republiky“, vrátane anonymizovaného rozhodnutia v tejto veci“.

6. V žalobe popísal výroky, zverejnené adminom p. C. na facebookovej stránke „Polícia Slovenskej republiky“, ktoré podľa neho narušujú dôveryhodnosť a vážnosť Policajného zboru a dehonestujú Policajný zbor na verejnosti. Preto je pre verejnosť dôležité vedieť, ako bolo naložené so správaním štátneho zamestnanca admina a s jeho výrokmi. Jednou z funkcií zákona č. 211/2000 Z. z. je kontrola verejnosti nad činnosťou štátnych orgánov. Je preto dôležité hľadať spôsob sprístupnenia požadovaných informácií, aj keď by medzi nimi boli osobné údaje podľa § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. Argumentáciu podporil poukazom na § 2 ods. 1, § 9 a § 12 zákona č. 211/2000 Z. z., rozsudky Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/152/2017 a sp. zn. 2S 94/05 z 15.02.2006, rozsudok Najvyššieho súdu SR (ďalej „NS SR“) sp. zn. 5 SŽi 2/2009 z 22.09.2009, uznesenie Ústavného súdu SR (ďalej „ÚS SR“) sp. zn. II. ÚS 78/05 z 16.03.2005, I. ÚS 117/07, II. ÚS 383/06 či II. ÚS 85/06, III. ÚS 119/03, IV. ÚS 115/03. Podľa žalobcu došlo k porušeniu jeho ústavného práva na odôvodnenie rozhodnutia a k porušeniu princípu právnej istoty s odkazom na § 5 ods. 1 SSP v spojení s čl. 2 ods. 2 CSP. Namietal postup a rozhodovanie žalovaného v oboch stupňoch, lebo neaplikoval § 12 zákona č. 211/2000 Z. z., čiastočne nevyhoviel jeho žiadosti napriek povinnosti danej § 2 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., v odôvodnení rozhodnutí absentujú úvahy a vyhodnotenie aplikácie § 12 uvedeného zákona.

7. Žalovaný zotrval na správnosti rozhodnutia s odkazom na § 9 zákona č. 211/2000 Z. z. s tým, že rozsah ochrany osobných údajov je širší ako rozsah, ktorého anonymizáciu požaduje žalobca. Údaje z disciplinárneho konania majú charakter údajov o súkromnej fyzickej osobe a rozhodnutie z disciplinárneho konania nie je možné „zabezpečiť“ anonymizáciou“. Žalobcovi bolo známe meno, priezvisko, zamestnávateľ a zverený úsek pôsobnosti štátneho zamestnanca.

8. Žalobca v replike zotrval na dôvodoch žaloby s uvedením podrobnejších reakcií a poukazom na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2S 94/05 z 15.02.2006. Ďalším podaním doplnil svoje vyjadrenie o rozhodnutí KS v Bratislave sp. zn. 1Sprl/217/2020 zo dňa 10.12.2020 a rozhodnutie Ministerstva spravodlivosti SR č. 1RM/2021-142-I z 21.01.2021, kde Krajský súd v Bratislave sprístupnil anonymizované rozhodnutie vo veci fyzickej osoby s konkrétnym menom a priezviskom.

9. Správny súd uzavrel, že žalovaný posúdil vec po právnej stránke nesprávne a preto bolo potrebné napadnuté rozhodnutie ministra ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu podľa 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušiť. Sústredil sa pritom na dve sporné otázky: 1) či žalobcom požadované informácie podliehajú obmedzeniu podľa § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií z dôvodu ochrany osobnosti a súkromia; 2) či mal žalovaný zvoliť postup v zmysle § 12 zákona č. 211/2000 Z. z. a len čiastočne nevyhovieť žiadosti.

10. Súd vychádzal z účelu zákona č. 211/2000 Z. z., ktorým je vytvorenie právneho rámca pre realizáciu základného práva jednotlivca na informácie a zároveň umožňuje verejne kontrolovať výkon verejnej moci. Z generálnej klauzuly (povinnosť poskytnúť všetky informácie, ktoré má povinná osoba k dispozícii) zákon určuje výnimky. Aj osobitné zákony (napr. zákon o ochrane osobných údajov, zákon o utajovaných skutočnostiach,...) môžu určiť, že niektorá informácia nepodlieha sprístupneniu, takáto výnimka však musí spĺňať atribúty čl. 26 ods. 4 ústavy, resp. čl. 10 ods. 2 dohovoru (náleží ÚS SR sp. zn. II. ÚS 522/2021 z 03.02.2022).

11. V súvislosti s ochranou osobných údajov súd uviedol, že povinná osoba zverejňuje, resp. sprístupňuje len tie osobné údaje, ktoré jej ukladá zákon (nemusi ísť len o infozákon - príkladmo §

5, § 9 ods. 3 infozákona), resp. na poskytnutie osobných údajov disponuje povinná osoba písomným súhlasom. Pre súd bol podstatný aj obsah žiadosti o informácie. Žalobca mal záujem ako verejnosť byť informovaný nie o osobných údajoch daného štátneho zamestnanca, ale vo vzťahu k jeho pracovnej pozícii štátneho zamestnanca, aké konkrétne opatrenia mu boli uložené zamestnávateľom za spôsob jeho správania sa. Súd mal za to, požadované informácie sa netýkajú súkromia fyzickej osoby, lebo súvisia s jeho spôsobom vyjadrovania sa ako štátneho zamestnanca konkrétneho rezortu na margo polície.

12. Žalobca tvrdil, že žalovaný mal zvoliť anonymizovanie v zmysle § 12 zákona č. 211/2000 Z. z. Žalovaný nesprístupnenie odôvodnil § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., keďže nemal súhlas od dotknutej osoby, a sekundárne § 78 ods. 3 zákona o ochrane osobných údajov. Podľa súdu § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. viaže povinnosť povinnej osoby sprístupniť požadované informácie alternatívne buď na predchádzajúci písomný súhlas dotknutej osoby (ktorý tu nebol daný) alebo na ustanovenie osobitného zákona. Súd teda skúmal splnenie druhej alternatívnej podmienky. V ustanovení § 78 ods. 3 zákona o ochrane osobných údajov, druhej vete, je uvedená podmienka, že poskytovanie osobných údajov nesmie narušiť vážnosť, dôstojnosť a bezpečnosť dotknutej osoby. Žalovaný v rozhodnutí, ani v písomnom vyjadrení nezdôvodnil, či a akým spôsobom by sprístupnením požadovaných informácií narušil tieto atribúty u osoby vyjadrujúcej sa na facebookovej stránke. Z § 78 ods. 3 cit. zákona podľa súdu jednak nevyplýva zákaz poskytnúť podobné údaje dotknutej osoby ohľadom uloženia opatrení a jednak samotná norma v texte uvádza oprávnenosť poskytnúť údaje. Súd si z toho ustálil, že je tu splnená druhá alternatívna podmienka v zmysle § 9 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. ukladajúca povinnosť sprístupniť informácie, t. j. ustanovenie osobitného zákona.

13. Súd sa ďalej zaoberal obsahom žiadosti, t. j. kto je dotknutou osobou a aká informácia sa požaduje sprístupniť. Pokiaľ aj povinná osoba nedisponuje súhlasom dotknutej osoby alebo aj ak by jej osobitné predpisy neumožňovali poskytnúť požadované údaje majúce charakter osobných údajov, nepredstavuje táto skutočnosť vždy dôvod pre odmietnutie sprístupnenia informácie ako celku, lebo treba vždy vychádzať z konkrétneho pomenovania rozsahu a obsahu žiadosti o informácie. Účelom ustanovenia § 9 zák. č. 211/2000 Z. z. je chrániť informácie týkajúce sa súkromia a osobné údaje fyzických osôb. Právo na súkromie zahŕňa aj právo na ochranu informácií a skutočností, ktoré sa celkom nedajú kvalifikovať ako osobné údaje. Ide napríklad o písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky Právo na ochranu súkromia a prejavov osobnej povahy je tiež aj súčasťou práva na ochranu osobnosti podľa § 11 Občianskeho zákonníka (rozsudok NS SR sp. zn. 6 Sžo 250/2008 zo dňa 25. novembra 2009). Ustanovenie § 9 ods. 1 obsahuje viacero neurčitých pojmov a treba rozhodnúť, či možno konkrétnu požadovanú informáciu podradiť pod tieto pojmy. Pri tomto rozhodovaní treba vždy zohľadniť ústavné právo na informácie a vážiť na jednej strane právo na ochranu osobnosti a súkromia a na druhej strane právo verejnosti na informácie. Súd je toho názoru, že právo verejnosti na informácie prevažuje nad právom dotknutej verejne činnnej osoby na ochranu súkromia a nesprístupnenie žalobcom požadovanej informácie v anonymizovanej podobe v zmysle zákona by bolo protiústavným obmedzením práva na informácie. Pri osobách verejne činnných existuje legitímny záujem na prístupe k informáciám o ich činnosti, záujem na ochrane ich súkromia sa dostáva do kolízie s ústavným právom obyvateľov na informácie o opatreniach uložených verejne činnnej osobe v rámci disciplinárneho konania. K zúženiu priestoru súkromnej sféry u osôb verejného záujmu poukázal súd na nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 44/00 zo dňa 5. januára 2001 s tým, že „verejne činné osoby ... musia rešpektovať, že ich osobitné postavenie v spoločnosti automaticky vyvoláva tlak na ich súkromie a musia strieť zvýšenú kontrolu verejnosti nad takouto svojou činnosťou“.

14. Súd konštatoval, že hoci zamestnanci žalovaného majú právo na ochranu svojej osobnosti podľa § 11 a 12 Občianskeho zákonníka aj podľa čl. 19 ods. 3 Ústavy SR, predmetom ochrany podľa tohto ustanovenia sú len osobné práva fyzickej osoby ovplyvňujúce rozvoj jeho osobnosti, hlavným zmyslom takejto občianskoprávnej ochrany je všestranný rozvoj a uplatnenie osobnosti človeka. Za súčasť základného práva na súkromie a ani za prejav osobnej povahy (v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka) nemožno u verejného činiteľa - štátneho zamestnanca považovať informácie o tom, či a aké opatrenia mu boli uložené za jeho vulgárne vyjadrovanie sa voči polícii na facebookovej stránke „FANKLUB POLICIE“. V prípade výkonu zákonných právomocí verejných činiteľov na verejnosti ide o takú ich činnosť, ktorá podlieha (môže podliehať) okrem iného aj zákonnému režimu kontroly buď odbornej alebo laickej verejnosti.

15. Súd uzavrel, že v danom prípade boli účinky aplikovaného zákona o ochrane osobných údajov na žiadosť žalobcu o informácie nezlučiteľné s ústavnou úpravou práva na informácie. Hoci je definícia pojmu „osobný údaj“ obsiahnutá v § 2 zákona o ochrane osobných údajov veľmi všeobecná, nemožno toto ustanovenie vykladať spôsobom, ktorý by viedol k neprípustnému obmedzeniu ústavou zaručeného

práva žalobcu, či ktorejkoľvek inej informácie, najmä keď ide o informácie o uložených opatreniach za spôsob vyjadrovania sa štátneho zamestnanca, ktorého činnosť a verejné vyjadrovanie má byť v demokratickom a právnom štáte pod verejnou kontrolou. Podľa súdu právo žalobcu na požadované informácie vyplýva priamo z článku 26 ods. 1 Ústavy SR a je nadradené záujmu žalovaného na ochranu údajov o zamestnancoch verejnej správy. Samotné opatrenie o výsledku disciplinárneho konania je zhrnutím zistení v konaní štátneho zamestnanca formou dehonestujúceho sa vyjadrovania k polícii. Informácie uvedené v opatrení (rozhodnutí), ktoré popisujú pochybenia a zachytávajú podstatný obsah opatrenia ako výsledku kontroly, je povinná osoba sprístupniť na základe žiadosti o poskytnutie informácie k otázke konkrétnych opatrení ako aj samotného rozhodnutia v anonymizovanej podobe. Iba takto vnímaný obsah práva na informácie je spôsobilý naplniť ústavné garancie práva na informácie a naplniť medzinárodné záväzky Slovenskej republiky v tomto smere účinným spôsobom (nález ÚS SR zo dňa 03.02.2022, sp. zn. II. ÚS 522/2021).

16. Na základe uvedeného bol súd toho názoru, že žalovaný posúdil vec po právnej stránke nesprávne a preto bolo potrebné napadnuté rozhodnutie ministra ako aj rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu podľa 191 ods. 1 písm. c) SSP zrušiť. K požiadavke žalobcu zaslať mu rozhodnutie súd vychádzal z toho, že v písomnej infožiadosti žiadal žalobca celé rozhodnutie. Až v petite správnej žaloby žiadal anonymizované rozhodnutie. Súd vychádzal z toho, že zákon č. 211/2000 Z. z. obmedzuje prístup k informáciám z hľadiska rozhodovacej činnosti konkrétnych orgánov štátu len vo vzťahu k rozhodovacej činnosti súdov a prokuratúry podľa § 11 ods. 1 písm. d) SSP, rozhodovacia činnosť orgánov verejnej správy sa do tohto režimu nezaraďuje. Súd preto dospel k záveru, že individuálne správne akty orgánov verejnej správy sa sprístupňujú podľa § 3 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z. po zanonymizovaní osobných údajov dotknutých osôb, keďže ide o informácie, ktoré má povinná osoba k dispozícii. Žalovaný tvrdil, že nemožno zabezpečiť anonymizovanie rozhodnutia z disciplinárneho konania, ale ničím to nepreukázal ani bližšie nezdôvodnil. Nakoľko žalobca žiadal popri zrušení rozhodnutí a vrátenie veci na ďalšie konanie aj v zmysle §193 SSP uložiť povinnosť žalovanému sprístupniť mu požadované informácie, v tejto časti súd žalobu žalobcu zamietol. Dôvodom čiastočného zamietnutia žaloby bolo to, že je potrebné, aby sa správne orgány opätovne vysporiadali so žiadosťou žalobcu o sprístupnenie rozhodnutia a obsah rozhodnutia (rozhodnutie) poskytlí miernejšou formou obmedzenia práva, v menšom rozsahu, aplikujúc § 12 ods. 1 zákona č. 211/2000 Z. z., t. j. poskytlí anonymizované rozhodnutie a anonymizované informácie.

III. Kasačná sťažnosť a vyjadrenia

a) kasačná sťažnosť žalovaného

17. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalovaný domáhal zrušenia rozhodnutia súdu a vrátenia veci na ďalšie konanie z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP.

18. Za nesprávne právne posúdenie považoval žalovaný vyhodnotenie, či požadované informácie predstavujú osobné údaje dotknutej osoby. Ide o údaje o disciplinárnom trestaní, a to či štátny zamestnanec bol alebo nebol postihnutý a disciplinárne riešený a tento údaj je svojou podstatou údajom sociálnej povahy. Žalovaný ako zamestnávateľ má ustanovením § 78 ods. 3 zákona o ochrane osobných údajov určený rozsah informácií, ktoré môže o zamestnancovi sprístupniť, a ktoré nepodliehajú zákonnej ochrane osobných údajov. Zákon o ochrane osobných údajov jednoznačne definuje, že poskytnutím informácií o osobných údajoch o zamestnancovi sa nesmie narušiť jeho vážnosť, dôstojnosť a bezpečnosť. V tomto prípade však osobné údaje ako meno, priezvisko, zamestnávateľ a zverený úsek pôsobnosti štátneho zamestnanca boli žalobcovi vopred známe. Preto otázka konkrétnych prijatých opatrení vo vzťahu správania sa daného štátneho zamestnanca, vrátane prijatia rozhodnutia v tejto veci, toto vzťahujúc na individuálne identifikovaného jednotlivca, štátneho zamestnanca, nie sú informácie patriace verejnej sfére.

19. Poukázal na definíciu osobných údajov podľa § 2 novelizovaného zákona č. 18/2018 Z. z. o ochrane osobných údajov a doplnil, že ochrana osobných údajov a údajov týkajúcich sa osobnej sféry fyzickej osoby nie je viazaná výhradne na ustanovenie zákona o slobode informácií a zákona o ochrane osobných údajov, ktoré obsahujú iba demonštratívny výpočet charakteristík. Základnou právnou ochranou údajov o fyzickej osobe je ústavnoprávna ochrana zaručená ústavným právom na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o fyzickej osobe a právom na ochranu osobných údajov.

20. Ďalej nesúhlasil s vyhodnotením aspektu, že dotknutou osobou je v tomto prípade štátny zamestnanec. Údaje z disciplinárneho konania majú charakter údajov o súkromí fyzickej osoby a prelamujú tak právo na prístup k informáciám aj v prípade, že ide o štátneho zamestnanca. Predmetom disciplinárneho konania nie sú otázky verejné, ale ide o subjektívne konanie konkrétnej fyzickej osoby, ktorého obsahom sú informácie súkromnej povahy. Dotknutá osoba, štátny zamestnanec, disponuje

základným právom na ochranu osobných údajov a údajov zo súkromnej sféry a v tej súvislosti sú mu priznané aj práva na ochranu pred neoprávneným zhromažďovaním, zverejňovaním alebo iným zneužívaním údajov o jeho osobe a toto právo nie je možné obmedziť ani v dôsledku jeho statusu štátneho zamestnanca.

21. Zdôraznil, že pokiaľ ako povinná osoba subsumoval požadovanú informáciu do rozsahu „súkromia a ochrany osobných údajov“, nemožno požadovať, aby diferencoval medzi rôznymi stupňami porušenia služobnej disciplíny štátneho zamestnanca. Týmto postupom by poprel to, čo rozhodnutím chránil, t. j. súkromie a osobné údaje. Dôvod nevyhovenia žiadosti nespočíval v miere možného protiprávneho konania, ale v ochrane jeho súkromia spojeného s ochranou osobných údajov.

22. K argumentu o anonymizácii údajov poukázal na to, že legálna definícia „osobných údajov“ a výkladové pravidlá k nej radia do sféry „osobných údajov“ aj informácie o konaní, správaní fyzickej osoby, pokiaľ osobu tieto dokážu individuálne identifikovať. To znamená, že subsumujú akýkoľvek druh spoločenského správania, a to aj správania s trestnou či disciplinárnou relevanciou. Prípadný dokument z disciplinárneho konania, nie je možné preto sprístupniť anonymizáciou, nakoľko samotný obsah prípadného rozhodnutia, alebo dokumentu z disciplinárneho konania by vo svojej podstate umožnil určiť rozsah a charakter postihu dotknutej osoby, čo by predstavovalo neprímeraný zásah do práva na ochranu osobnosti. Preto z uvedených dôvodov neprípadá do úvahy postup podľa § 12 zákona o slobode informácií.

23. Žalobca v reakcii vyjadril pochybnosť o tom, či bola kasačná sťažnosť podaná včas, keďže jemu bolo rozhodnutie správneho súdu doručené už 13.10.2023. Ak by bola kasačná sťažnosť podaná včas, mal za to, že nie je dôvodná - tu zotrval na svojej dovtedajšej argumentácii.

IV. Posúdenie veci kasačným súdom

24. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) po tom, čo overil, že kasaná sťažnosť bola podaná včas (rozsudok bol žalovanému doručený 15.2.2024 a kasačná sťažnosť bola podaná 5.3.2024), preskúmal napadnutý rozsudok v medziach uplatneného kasačného bodu (§ 453 ods. 2 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

25. Pre vyriešenie kasačného dôvodu je podstatné potrebné posúdiť, či správny súd správne vyložil § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií a § 2 a § 78 ods. 3 zákona o ochrane osobných údajov. V súvislosti s úvahou súdu o špecifickom prístupe k verejným činiteľom, resp. verejne činným osobám je relevantný aj § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií.

Zákon o slobode informácií

§ 9 Ochrana osobnosti a osobných údajov

(1) Informácie, ktoré sa dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby, písomnosti osobnej povahy, podobizne, obrazové snímky a obrazové a zvukové záznamy týkajúce sa fyzickej osoby alebo jej prejavov osobnej povahy povinná osoba sprístupní len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon, alebo s predchádzajúcim písomným súhlasom dotknutej osoby. Ak dotknutá osoba nežije, taký súhlas môže poskytnúť jej blízka osoba;¹³⁾ súhlas sa nevyžaduje, ak ide o sprístupňovanie osobných údajov zosnulej dotknutej osoby na vedecký účel, na štatistický účel, na účel archivácie, dokumentačnej činnosti, historického výskumu, činností pohrebísk, umiestnenia pamätníkov a pamätných tabúl, konania spomienkových podujatí a piety v rozsahu nevyhnutnom pre jeho naplnenie. Ustanovenia osobitných predpisov tým nie sú dotknuté.¹⁴⁾

....

(3) Povinná osoba sprístupní na účely informovania verejnosti osobné údaje fyzickej osoby, ktoré sú spracúvané v informačnom systéme za podmienok ustanovených osobitným zákonom⁹⁾ o fyzickej osobe, ktorá je verejným funkcionárom,^{16a)} poslancom obecného zastupiteľstva,^{16b)} predstaveným v štátnej službe,^{16c)} odborníkom plniacim úlohy pre člena vlády Slovenskej republiky, prezidenta Slovenskej republiky, predsedu Národnej rady Slovenskej republiky alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky,^{16d)} vedúcim zamestnancom vykonávajúcim prácu vo verejnom záujme,^{16e)} vedúcim zamestnancom zamestnávateľa, ktorým je orgán verejnej moci,^{16f)} nadriadeným v služobnom pomere^{16g)} alebo členom hodnotiacej komisie alebo iného obdobného orgánu, ktorý sa zúčastňuje na procese rozhodovania o použití verejných prostriedkov.^{16h)} Podľa prvej vety sa sprístupňujú osobné údaje v rozsahu

a)titul,

b)meno,

c)príezvisko,

d)funkcia a deň ustanovenia alebo vymenovania do funkcie,

e)pracovné zaradenie a deň začiatku výkonu pracovnej činnosti,

f)miesto výkonu funkcie alebo pracovnej činnosti a orgán, v ktorom túto funkciu alebo činnosť vykonáva,

g) mzda, plat alebo platové pomery a ďalšie finančné náležitosti priznané za výkon funkcie alebo za výkon pracovnej činnosti, ak sú uhrádzané zo štátneho rozpočtu alebo z iného verejného rozpočtu.

Zákon o ochrane osobných údajov

§ 2 Osobnými údajmi sú údaje týkajúce sa identifikovanej fyzickej osoby alebo identifikovateľnej fyzickej osoby, ktorú možno identifikovať priamo alebo nepriamo, najmä na základe všeobecne použiteľného identifikátora, iného identifikátora, ako je napríklad meno, priezvisko, identifikačné číslo, lokalizačné údaje, 1) alebo online identifikátor, alebo na základe jednej alebo viacerých charakteristík alebo znakov, ktoré tvoria jej fyzickú identitu, fyziologickú identitu, genetickú identitu, psychickú identitu, mentálnu identitu, ekonomickú identitu, kultúrnu identitu alebo sociálnu identitu.

§ 78 ods. 3

Prevádzkovateľ, ktorý je zamestnávateľom dotknutej osoby, je oprávnený poskytovať jej osobné údaje alebo zverejniť jej osobné údaje v rozsahu titul, meno, priezvisko, pracovné zaradenie, služobné zaradenie, funkčné zaradenie, osobné číslo zamestnanca alebo zamestnanecké číslo zamestnanca, odborný útvar, miesto výkonu práce, telefónne číslo, faxové číslo, adresa elektronickej pošty na pracovisko a identifikačné údaje zamestnávateľa, ak je to potrebné v súvislosti s plnením pracovných povinností, služobných povinností alebo funkčných povinností dotknutej osoby. Poskytovanie osobných údajov alebo zverejnenie osobných údajov nesmie narušiť vážnosť, dôstojnosť a bezpečnosť dotknutej osoby.

26. K výkladu § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií už kasačný súd zaujal stanovisko v rozhodnutí sp. zn. 3Svk/33/2022 z 27.10.2023, cit:

„28. V ustanovení § 9 ods. 1 a 2 zákona o slobodnom prístupe k informáciám upravuje zákonodarca osobitné obmedzenie v prípade sprístupňovania informácií týkajúcich sa práva na súkromie fyzickej osoby a jej osobných údajov. V prípade týchto údajov v zásade platí, že tieto sa nesprístupňujú, pokiaľ nie je dané splnenie jednej zo zákonodarcom daných podmienok (slovné vyjadrenie zákonodarcu „sprístupní len vtedy, ak“) - (i) požiadavku sprístupnenia informácie týkajúcej sa súkromia alebo osobného údaju upravuje osobitný zákon alebo (ii) so sprístupnením súhlasí fyzická osoba, ktorej sa vyžiadaná informácia týka. Vyššie uvedené zásady sprístupňovania osobných údajov fyzických osôb sú konfrontované s princípom prevažujúceho verejného záujmu vyjadreným v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií. Sám zákonodarca vymedzuje skupinu osôb, kde verejný záujem na kontrole ich činnosti prevyšuje záujem na ochrane taxatívne vymedzených osobných údajov (§ 9 ods. 3 písm. a) až g) zákona o slobode informácií).

29. Je potrebné uviesť, že aj ustanovenia § 3 ods. 1 a § 9 ods. 1 až 3 zákona o slobode informácií podliehajú ústavne konformnému výkladu a pomeriavaniu konfliktu súkromného záujmu na ochrane súkromia fyzickej osoby (vrátane ochrany jej osobných údajov) podľa čl. 19 ods. 2 a 3 Ústavy a verejného záujmu na kontrole vykonávania verejnej moci a dispozície s majetkom štátu vyplývajúceho z čl. 1 ods. 1 v spojení s čl. 26 ods. 4 a 5 Ústavy. Inými slovami, obmedzenie práva na prístup k informáciám z dôvodu ochrany osobných údajov možno uplatniť len v súlade s jeho cieľom a tak, aby nedošlo k odňatiu podstaty a zmyslu práva na prístup k informáciám o činnosti orgánov verejnej moci (čl. 13 ods. 2, 3 a 4 Ústavy).

30. Požiadavke na sprístupnenie informácií podľa § 3 ods. 1 zákona o slobode informácií v spojení s čl. 1 ods. 1 a čl. 26 ods. 4 a 5 v spojení s čl. a čl. 13 ods. 4 Ústavy tak môžu podliehať aj iné osobné údaje (ako údaje uvedené v § 9 ods. 3 písm. a) až g) zákona o slobode informácií) alebo údaje o iných osobách ako osobách uvedených v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, ak bude daný ich priamy súvis s výkonom verejnej moci a identifikovaný prevažujúci verejný záujem na ich sprístupnení (pozri tiež PAGÁČ, M.: Sprístupňovanie a ochrana osobných údajov v procese publicity verejnej správy, dostupné dňa 4. októbra 2023 [online] na). V opačnom prípade by totiž absolutizácia ochrany súkromia a osobných údajov mohla viesť k odňatiu možnosti kontroly výkonu verejnej moci a hospodárenia s verejnými prostriedkami verejnosťou, čo by bolo v priamom rozpore s podstatou a zmyslom obmedzovaného práva verejnosti na informácie o činnosti orgánov verejnej moci (čl. 1 ods. 1 Ústavy v spojení s čl. 13 ods. 4 a čl. 26 ods. 3 a 5 Ústavy).“

27. Vychádzajúc z načrtnutého základu a z kasačných dôvodov je potrebné vyriešiť (I) či je údaj / rozhodnutie o disciplinárnom postihu štátneho zamestnanca informáciou chránenou v zmysle § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií (II) či existuje osobitný predpis, ktorý sprístupnenie takejto informácie upravuje a či (III) neexistuje prevažujúci verejný záujem na sprístupnení požadovanej informácie.

28. Údaje, resp. rozhodnutia o disciplinárnom postihu štátnych zamestnancov sa podľa kasačného súdu dotýkajú osobnosti a súkromia fyzickej osoby a podliehajú ochrane podľa § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií. Konania vedúce k disciplinárnemu postihu nie sú verejné, ani rozhodnutia v týchto veciach sa nezverejňujú (§ 117 - § 121 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe). Disciplinárny postih zasahuje do sociálnej sféry aj ekonomickej sféry štátneho zamestnanca, nakoľko je súčasťou jeho osobného spisu

a môže viesť k ukončeniu služobného pomeru (§ 117, § 119, § 121 zákona č. 55/2017 Z. z. o štátnej službe), môže mať vplyv na služobné hodnotenie (§ 122 tohto zákona) či odmeňovanie (§ 124 tohto zákona). Správny súd argumentoval, že požadované informácie sa netýkajú súkromia fyzickej osoby, lebo súvisia so spôsobom vyjadrovania sa štátneho zamestnanca konkrétneho rezortu na margo polície. Tento záver nie je správny, nakoľko požadovanou informáciou neboli údaje o správaní sa štátneho zamestnanca, prípadne o výkone jeho právomoci, ale údaj o jeho disciplinárnom postihu.

29. Aj informácie chránené podľa § 9 ods. 1 zákona o slobode osobných údajoch je možné sprístupniť. Ak k tomu dotknutá osoba nedala súhlas, treba skúmať, či ich sprístupnenie neumožňuje osobitný predpis. Správny súd dospel k záveru, že z § 78 ods. 3 zákona o ochrane osobných údajov nevyplýva zákaz poskytnúť informácie ohľadom uloženia opatrení a že samotná táto norma uvádza oprávnenosť poskytnúť takéto údaje. Mal preto za splnenú druhú alternatívnu podmienku § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií.

30. Kasačný súd tento výklad nepovažoval za správny. Zákon o ochrane osobných údajov upravuje ochranu osobných údajov fyzických osôb v súlade s čl. 19 ods. 3 a čl. 22 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Predmetom úpravy je ochrana práv fyzických osôb pred neoprávneným spracúvaním ich osobných údajov (viď dôvodová správa k tomuto zákonu). Prvá veta § 78 ods. 3 zákona o ochrane osobných údajov stanovuje, ktoré osobné údaje je prevádzkovateľ, ktorý je zamestnávateľom fyzickej osoby, poskytovať alebo zverejniť, a to len ak je to potrebné v súvislosti s plnením pracovných povinností, služobných povinností alebo funkčných povinností dotknutej osoby. Súčasne, pri týchto údajoch stanovuje podmienku, že poskytnutie alebo zverejňovanie týchto špecifikovaných údajov nesmie narušiť vážnosť, dôstojnosť a bezpečnosť dotknutej osoby. Z uvedeného vyplýva, že § 78 ods. 3 zákona o ochrane osobných údajov predstavuje vyňatie určitého okruhu osobných údajov zo všeobecnej požiadavky na ochranu osobných údajov a len tieto môžu byť sprístupnené, resp. zverejnené, a to len na špecifikovaný účel a za podmienky dodržania poslednej vety tohto ustanovenia. Z uvedenej normy nemožno vyvodit' záver, že iné osobné údaje fyzickej osoby môže zamestnávateľ zverejniť bez súhlasu dotknutej fyzickej osoby.

31. Ďalej správny súd argumentoval s poukazom na nález ÚS SR II. ÚS 44/00 tým, že je potrebné zohľadniť, že u osôb verejného záujmu dochádza k zúženiu priestoru ich súkromnej sféry. Podľa názoru kasačného súdu je však potrebné odlišovať situáciu, ktorú riešil Ústavný súd a kde uzavrel, že otázkou verejného záujmu je slobodné získavanie informácií o spôsoboch, akým verejní činitelia vykonávajú na verejnosti svoje ústavné alebo zákonné právomoci od okolností prejednávanej veci, kde nebolo preukázané, že by išlo o výkon právomoci verejného činiteľa na verejnosti. Navyiac, v prejednávanej veci ani nejde o informáciu o výkone právomoci verejného činiteľa na verejnosti, ale o tom, či bolo správanie dotknutej osoby vyhodnotené ako porušenie služobnej disciplíny štátneho zamestnanca. Kasačný súd upriamuje pozornosť na § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, kde je zakotvený princíp prevažujúceho verejného záujmu prostredníctvom vymedzenia skupiny osôb, kde verejný záujem na kontrole ich činnosti prevažuje záujem na ochrane taxatívne vymedzených osobných údajov. V prejednávanej veci však nebolo preukázané, že dotknutá osoba má postavenie osoby v zmysle § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, a požadovaná informácia nespada pod tam vymedzené informácie.

32. V súlade s už citovaným rozhodnutím kasačného súdu sp. zn. 3Svk/33/2022 nie je vylúčené, aby požiadavke na sprístupnenie informácií podliehali aj iné osobné údaje (ako údaje uvedené v § 9 ods. 3 písm. a) až g) zákona o slobode informácií) alebo údaje o iných osobách ako osobách uvedených v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, avšak len za podmienky, že bude daný ich priamy súvis s výkonom verejnej moci a identifikovaný prevažujúci verejný záujem na ich sprístupnení. Tieto okolnosti správny súd v rozhodnutí nekonkretizoval a nevyhodnocoval. Nie je zrejmé, na základe akých okolností súd pri tomto dotknutom zamestnancovi uzavrel, že ide o osobu „verejného záujmu“, že jej vyjadrovanie je výkonom verejnej moci a že je tu daný osobitný verejný záujem na poskytnutí informácií o jej disciplinárnom stíhaní. Samotné stotožnenie funkcie štátneho zamestnanca s „osobou verejného záujmu“ bez ďalšieho nie je postačujúce na prelomenie ochrany osobnosti a súkromia zakotvenej v § 9 ods. 1 zákona o slobode informácií.

33. Sumarizujúc vyššie uvedené závery, kasačný súd dospel k záveru, že správny súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia a jeho rozhodnutie je potrebné zrušiť. Vzhľadom na tento záver už nebolo potrebné vyhodnocovať otázku aplikácie § 12 zákona o slobode informácií. Kasačný súd však dáva do pozornosti správneho súdu rozhodnutia, týkajúce sa požiadavky na sprístupnenie informácií, kde boli žiadateľovi vopred známe osoby, ktorých údaje žiadal, čo je aj tento prípad. V rozhodnutí sp. zn. 3Sž/40/2014 NS SR uviedol cit:

„Z uvedeného mal senát preukázané, že žalobca žiadal o sprístupnenie informácie týkajúcej sa konkrétnej fyzickej osoby, ktorá bola identifikovaná menom, priezviskom a dátumom narodenia. Fyzická

osoba bola v žiadosti identifikovaná údajmi podľa § 4 ods. 1 zákona č. 122/2003 Z.z. o ochrane osobných údajov. K takto podanej žiadosti nie je možné sprístupňovať informácie v právnom režime zákona č. 211/2000 Z.z., pretože ich poskytnutím informácie by povinná osoba implicitne potvrdila - verifikovala, že fyzická osoba s týmito osobnými údajmi nachádza v jej registri a že spisovaná značka Er sa týka konkrétne identifikovanej fyzickej osoby (§ 9 ods. 2 zákona č. 211/2000 Z.z.). Senát dospel k záveru, že komunikácia medzi povinnou osobou a žiadateľom na základe zákona č. 211/2000 Z.z. nemôže prebiehať s obsahom osobných údajov, ktoré sú chránené zákonom č. 211/2000 Z.z., a to s ohľadom i na skutočnosť, že povinná osoba si pred poskytnutím žiadosti v rámci procesného postupu neoveruje identitu žiadateľa a údaje poskytuje emailom, čo nie je spôsob komunikácie zabezpečujúci ochranu osobných údajov.“

Podobne NS SR uviedol v rozhodnutí sp. zn. 3SŽi 2/2013 cit:

„Vychádzajúc z citovaných ustanovení niet pochýb o tom, že na základe súboru údajov o fyzickej osobe (v danom prípade prokurátora) a príslušnosti ku konkrétnemu štátnemu orgánu v sústave prokuratúry (miesto výkonu funkcie a ďalšie identifikačné údaje) možno fyzickú osobu určiť (identifikovať) a takýto súbor údajov treba považovať za osobné údaje dotknutej osoby. V danej veci žalobca požaduje informácie o podnete špeciálneho prokurátora na podanie návrhu na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi Špeciálnej prokuratúry ÚŠP N.Z. a sprístupnenie „návrhu generálneho prokurátora na začatie disciplinárneho konania proti prokurátorovi Špeciálnej prokuratúry ÚŠP N.Z.“, (ktorý, ako vyplýva zo spisu a z obsahu vyjadrenia Generálnej prokuratúry SR zo dňa 08.02.2011 doposiaľ podaný nebol). Žiadateľ teda uviedol a presne označil konkrétnu osobu - meno, priezvisko, funkciu, miesto výkonu funkcie a orgán, v ktorom funkciu vykonáva.

Na tomto mieste však treba poznamenať, že podnet prokurátora na disciplinárne konanie vzhľadom na vyššie uvedené je treba považovať za určitý sankčný postih iba v štádiu návrhu (po dobu konania vznikajúci) a v súvislosti s princípom prezumpcie neviny táto skutočnosť nemá byť zverejňovaná, keďže sa nedá vylúčiť jej anonymita. Z uvedených dôvodov je potom žiadosť žalobcu o sprístupnenie informácií v rozpore s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona, pretože ide o informácie o podnete na disciplinárne konanie, na ktoré sa vzťahuje obmedzenie.“

V. Záver

34. Vzhľadom na vyššie uvedené kasačný súd rozsudok správneho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§462 SSP). Pri novom rozhodovaní bude správny súd viazaný názormi kasačného súdu a zohľadní aj vyššie uvádzané rozhodnutia.

35. V ďalšom konaní správny súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SSP).

36. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0 (§?139 ods. 4 prvá veta SSP).

Nie je vylúčené, aby požiadavke na sprístupnenie informácií podliehali aj iné osobné údaje (ako údaje uvedené v § 9 ods. 3 písm. a) až g) zákona o slobode informácií) alebo údaje o iných osobách ako osobách uvedených v § 9 ods. 3 zákona o slobode informácií, avšak len za podmienky, že bude daný ich priamy súvis s výkonom verejnej moci a identifikovaný prevažujúci verejný záujem na ich sprístupnení.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.